

[Patursson.]

medens vi har 200 000—300 000 Kr., er Forskellen iøjnefaldende. Forklaringen er da aabenlys, naar henses til de offentlige islandske Foretagenders rivende Udvikling i Sammenligning med de offentlige færøske Virksomheders Planløshed, Halvhed og delvise Stilstand.

Jeg ønsker ikke at misforstaas. Den danske Stat har i flere Tilfælde ydet ret betydelige Tilskud til offentlige færøske Foretagenders Fremme. Vi paaskønner dette. Men disse Bidrag, der er indtruffet stykkevis, og jeg maa have Lov til at sige ofte planløst, har ikke formaaet at skabe den Stabilitet, den Kraft og den Hurtighed i Udviklingen, som er nødvendig. Vore Muligheder under vor nuværende offentlige Uformuenhed kan ikke tilfredsstillende udnyttes hverken til Lands eller til Vands, og vort Samfund stagnerer i Forhold til alle de os omliggende Nabolande.

For nærmere at forklare disse mine Udtalelser og for tilstrækkeligt at kunne motivere, at der snarest muligt bør skaffes Lagtinget større Indtægter, maa det være mig tilladt nærmere at omtale nogle af de Omraader, hvor de offentlige Tilskud svigter i allerhøjeste Grad. Jeg skal i saa Henseende koncentrere mig om Landbruget, Vejevæsenet og Havnevæsenet. Ikke saaledes at forstaa, at ikke andre Samfundsgrene i lige saa høj Grad tiltrænger offentlig Bistand — jeg nævner blot Fiskeriet, Sundhedsvæsenet, Øernes Elektrificering o. s. v. —, men jeg vil indskrænke mig til at omtale de førnævnte Opgaver for ikke at optage for meget af det høje Tings Tid.

Jeg vil da begynde med at omtale det færøske Landbrugs Krav paa offentlig Støtte til nødvendige Reformers Gennemførelse. Jeg tillod mig i en Forespørgsel i Efteraaret til den højtærede Landbrugsminister og den højtærede Finansminister at anføre, at det færøske Kongsgods siden Reformationen og til Dato havde ydet et direkte Bidrag til Statsformødenhederne paa ca. 20 Mill. Kr., deri ikke iberegnet Renter og Renters Rente. Desuden har det samlede færøske Jordegods, Odelsgodset, Kongsgodset og det benificerede Gods, gennem Præstegaardene og Embedsgaardene bidraget en væsentlig Del til de lokale Embedsmænds og Præsters Lønninger; endvidere ved Tiendeudredelser, der først blev afløst for 20 Aar siden, ydet en anseelig Del til de stedlige Kirkers, Præsters og Sysselmænds Underhold. Fremdeles er der gennem Amtsrepartitionsfonden afgivet en væ-

sentlig aarlig Udskrivning til Afholdelse af Færøernes almindelige offentlige Formødenheder. Endelig har Landbruget gennem Særbeskatning i Kommunerne bidraget til Afholdelse af de forekommende kommunale Udgifter. Ser vi saa hen til, hvad Landbruget har modtaget i Forhold til de mægtige Ydelser, det har været belastet med i de sidste 400 Aar, vil man erfare, at i de første 350 Aar af Tidsrummet var det færøske Landbrug udelukkende ydende og slet ikke nydende — fraregnet et Par mislykkede Forsøg, der i Slutningen af det attende Aarhundrede blev gjort paa at indføre et saakaldt Plovbrug. Efter en Del famlende Overvejelser blev der i Slutningen af forrige Aarhundrede ydet nogle Hundrede op til 1 500 Kr. til det færøske Landbrug, men selv dette minimale Tilskud bortfaldt igen efter 6 Aars Forløb, og endog et Bidrag, som Lagtinget i 1898 androg om, paa 850 Kr. aarlig, blev nægtet af Rigsdagen med den Motivering af Finansudvalgets Ordfører — den findes i Rigsdagstidenden for 1898—99, Sp. 1921 —, at

„da Færingernes Landbrugskundskaber i Henhold til, hvad der foreligger, ikke er meget betydelige, er det tvivlsomt, om der kan udrettes noget for Landbruget deroppe.“

Hertil slutter Justitsministeren sig, idet han udtaler, at

„Brugen af Heste, Pløjning o. s. v. er noget, som der neppe nogen Sinde vil blive synderlig Anvendelse for paa Færøerne.“

I Løbet af de allersidste Aar er der ydet en Del Midler fra Rigsdagens Side. Jeg skal ikke paa dette Sted kritisere disse Midlers Anvendelse, som jeg dog mener kunde være kommet det færøske Landbrug ganske anderledes til Nytte, om de blev forvaltet af en fuldt ud uafhængig, lokalkyndig og sagkyndig færøsk Administration. Vi har et færøsk Ordsprog, der i Oversættelse lyder saaledes: „Derfor er Manden skaldet, fordi hans Hovedhaar ofte har været plukkede.“ Man hører saa ofte fremsat Bøbrejdelser mod den færøske Landbostand, fordi Landbruget paa Øerne befinder sig i en saa primitiv Tilstand, som det faktisk gør; men det er fuldkommen urigtigt at lægge de færøske Landbrugere vort Landbrugs forsømte Tilstand til Last. Fejlen er absolut ikke de færøske Landbrugeres, de er saa dygtige, flittige og stræbsomme Mennesker, som der nogetsteds findes, men Fejlen er den offentlige Administrations, som gennem Aarhundreder kun har krævet Ydelser af Land-